

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kraków dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Żukowski

Protokolant: starszy protokolant Marzena Stępkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 listopada 2015 r. w Krakowie

sprawy z powództwa Gminy Miejskiej K.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.

o uchylenie uchwał organów spółdzielni

I. powództwo oddala,

II. zasądza od strony powodowej Gminy Miejskiej K. na rzecz strony pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kwotę 197 (słownie: sto dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Gmina Miejska K. w pozwie z dnia 19 września 2014 r. skierowanym przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w K. wniosła o uchylenie uchwały nr (...) z dnia 25 czerwca 2014 r., podjętej przez Walne Zgromadzenie oraz uchwały nr (...) z dnia 24 października podjętej przez Radę Nadzorczą pozwanej Spółdzielni. Nadto powodowa Gmina domagała się zasądzenia od strony pozwanej na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania podała, iż jest członkiem pozwanej Spółdzielni, a zarazem właścicielem lokalu użytkowego w budynku położonym przy ul. (...) w K.. W dniu 24 października 2013 r. Rada Nadzorca pozwanej Spółdzielni podjęła uchwałę nr (...) dotyczącą ustalenia opłaty za odbiór odpadów komunalnych dla lokali użytkowych usytuowanych w budynku przy ul. (...) w wysokości 4,35 zł (netto) za 1m² powierzchni lokalu. Uchwała ta została utrzymana w mocy przez Walne Zgromadzenie Spółdzielni, które w dniu 25 czerwca 2014 r. podjęło uchwałę nr (...).

W opinii powodowej Gminy przyjęty przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) sposób wyliczenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w oparciu o powierzchnię użytkową lokalu – jest sprzeczny z przepisami prawa, a to ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i uchwałą Rady Miasta K. nr (...) z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie ustalenia sposobu obliczania opłaty od właścicieli nieruchomości za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie nieruchomości, które w części stanowią nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, a w części nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy. Przyjęty przez pozwaną sposób wyliczenia opłaty za gospodarowanie odpadami narusza jednocześnie interes Gminy jako właściciela lokalu. Opłata dla lokalu należącego do Gminy powinna zostać ustalona w oparciu o rzeczywistą ilość odpadów generowanych przez lokal. Powodowa Gmina zarzuciła, że Spółdzielnia wyliczyła objętość odpadów dla gminnego lokalu użytkowego na podstawie wskaźników zawartych w części D-2 deklaracji DM, który miały charakter jedynie pomocniczy i nie były wiążące przy wypełnianiu rubryki E. Przyjęcie zaś za podstawę wskaźników określonych w rubryce D-2 jest nieuzasadnione. Wyliczona bowiem na ich podstawie objętość odpadów kilkakrotnie przekracza

rzeczywistą objętość odpadów generowanych przez przedmiotowy lokal. Ponadto pozwana dodatkowo zawiąza zadeklarowaną ilość odpadów komunalnych zgłoszoną do odbioru o ok. 31 % w stosunku do ilości określonej na podstawie wskaźników nagromadzenia tłumacząc swe działanie podrzucaniem odpadów przez osoby, które nie są mieszkańcami budynku.

Gmina wyjaśniła, iż przedmiotowy lokal oddany jest w najem (...) Stowarzyszeniu (...). Lokal ten generuje 70 l odpadów dziennie, miesięcznie 1,5 m³. Przy czym dodatkowo lokal ten posiada umowę na wywóz odpadów medycznych produkowanych w związku ze swą działalnością. Natomiast zgodnie z wyliczeniami pozwanej zawartymi w rubryce D-2 deklaracji lokal ten generuje 9,3688 m³.

W wyniku dokonanej przez Spółdzielnię kalkulacji oraz podjęciu zaskarżonej uchwały naliczono dla w/w lokalu opłatę w wysokości 1504,03 zł miesięcznie brutto. Zdaniem Gminy opisana kalkulacja budzi poważne wątpliwości nie tylko ze względu na przyjętą w obliczeniach metodę, która odwołuje się do powierzchni. Przy ustalaniu kosztów Spółdzielnia uwzględniła też okres 18 miesięcy natomiast przy wyliczeniu stawki jedynie okres 14 miesięcy. Powyższe spowodowało dodatkowe nieuzasadnione zawyżenie stawki.

Pozwana Spółdzielnia w odpowiedzi na pozew (k. 44) wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W pierwszej kolejności pozwana podniosła zarzut przekroczenia 6 – tygodniowego terminu ustawowego do wniesienia przedmiotowego powództwa. Wskazała, iż strona powodowa została prawidłowo powiadomiona o treści zaskarżonej uchwały w dniu 22 lipca 2014 r. i od tej daty winien być liczony w/w termin. Natomiast pozew złożony w dacie 19 września 2014 r. jest spóźniony. Zadaniem pozwanej nie może być wystarczającym usprawiedliwieniem do nieuwzględnienia powyższego zarzutu fakt, iż w piśmie pozwanej z dnia 18 lipca 2014 r. brak było pouczenia o prawie składania pozwu do sądu.

Następnie pozwana podniosła, iż przedmiotowa opłata za odpady komunalne została ustalona zgodnie z deklaracją DM, złożoną zgodnie z uchwałą Rady Miasta K. ustaloną i zatwierdzoną przez stronę powodową. Wyjaśniła, iż podczas składania deklaracji DM niezbędne było wypełnienie części D.2, gdyż system komputerowy nie przyjmował deklaracji nie wypełnionej w tej części. Po jej wypełnieniu system komputerowy (...) obliczał wysokość należnej opłaty za gospodarowanie odpadami dla danej nieruchomości, a dla nieruchomości przy ul. (...) opłata ta wyniosła od lipca 2013 r. 7417,88 zł miesięcznie, z tym że objętość gromadzonych śmieci w nieruchomości, w tym także w lokalu użytkowym Gminy wynikała z części D.2 deklaracji DM.

Strona pozwana wskazała też, iż ustaliła nową stawkę opłaty dopiero od 1 listopada 2013 r. tymczasem koszt za gospodarowanie odpadami pozwana w zadeklarowanej wcześniej wysokości ponosiła już od dnia 1 lipca 2013 r. czyli od dnia wejścia nowych zasad wywozu i opłat. Stąd też w tym wyliczeniu koszty dotyczą 17 miesięcy a opłata została rozłożona na 14 miesięcy (od 1 listopada 2013 r.). Prawidłowe złożenie przez pozwaną deklaracji DM potwierdził także (...) sp. z o.o. firma odpowiedzialna za gospodarowanie odpadami.

Pozwana wskazała też, iż po zmianie zasad wypełniania deklaracji jak i po zmianie wysokości opłat za wywóz śmieci pozwana złożyła korektę deklaracji DM dla przedmiotowej nieruchomości i opłata za lokal powódki z tytułu gospodarowania odpadami została ustalona w wysokości 535,92 zł. Została również wybudowana altana śmietnikowa i możliwe jest obecnie wygospodarowanie odrębnych kontenerów dla lokalu strony powodowej. Brak jest zatem podstaw do uchylenia zaskarżonych uchwał, które zostały oparte o rzeczywiste koszty ponoszone przez pozwaną Spółdzielnię z tytułu gospodarki odpadami, a złożona deklaracja odpowiadała prawu.

Bezsporne w sprawie było, iż:

Powódka jest członkiem pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. i jednocześnie posiada spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu użytkowego w tej Spółdzielni o pow. 281,10 m² położonego przy ul. (...).

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Wraz ze zmianą przepisów dotyczących utrzymywania czystości i porządku w gminach w 2013 r. na podstawie uchwały Rady Miasta K. nr (...) z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty a także na podstawie uchwały Rady Miasta K. nr (...) z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie określenia wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zmienionej uchwałą Rady Miasta K. nr (...) z dnia 10 kwietnia 2013 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) złożyła w dniu 30 kwietnia 2013 r. deklarację DM na podstawie której została wyliczona nowa opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi nieruchomości przy ul. (...). Powyższa deklaracja była wysyłana online i została wypełniona w programie komputerowym, w którym uzupełniło się poszczególne rubryki. Jednakże w dniu 30 kwietnia 2013 r. program komputerowy był opracowany w ten sposób, że przy wypełnieniu deklaracji DM pominięcie rubryki D.2 nie było możliwe. Pominięcie jej w rozliczeniach powodowało, że program nie chciał przejść do wypełnienia kolejnej rubryki dotyczącej ustalenia wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi (rubryka E).

Zgodnie z wyliczeniem pozwanej Spółdzielni opartym na wskaźnikach zawartych w rubryce D.2 deklaracji w/w lokal użytkowy należący do Gminy M. K. przy ul. (...) w K. generował 9,3688 m³ odpadów miesięcznie. Wynik ten uzyskano po wprowadzeniu do rubryki zatytułowanej powierzchnia użytkowa lokalu metraż lokalu powódki tj. 281 m².

Na podstawie w/w deklaracji spółdzielnia ustaliła objętość odpadów na poziomie 74,1456 m³ w skali miesiąca, w tym 64,7768 m³ dla lokali mieszkalnych liczonych od liczny mieszkańców i 9,3688 m³ dla lokali użytkowych liczonych zgodnie ze wskazówkami programu od pow. lokalu użytkowego. Zgodnie z tymi danymi opłata dla nieruchomości wyniosła w lipcu 2013 r. 7417,88 zł , a od sierpnia 7532,71 zł.

Natomiast na podstawie w/w wyliczeń Spółdzielnia dokonała następującej kalkulacji stawki za odpady za lokal należący do Gminy :

- w lipcu 2013 r.: – $7417,88 \text{ zł} / 74,1456 \text{ m}^3 \times 9,3688 \text{ m}^3 = 937,30 \text{ zł/miesiąc}$,

- od sierpnia 2013 r.: – $7532,71 \text{ zł} / 74,1456 \text{ m}^3 \times 9,3688 \text{ m}^3 = 951,81 \text{ zł/miesiąc}$,

- koszt w 2013 r.: – $937,30 \text{ plus } 17 \times 951,81 \text{ zł} = 17118,07 \text{ zł}$.

- przychody od listopada 2013 r. do grudnia 2014 r. tj. przez 14 miesięcy: $17118,07 / 281,1/14 = 4,35 \text{ zł/m}^2/\text{miesiąc}$.

Na podstawie w/w wyliczeń od listopada 2013 r. powódka zobowiązana była płacić na rzecz SM (...) kwotę 1504,03 zł brutto (w tym 23 % VAT) opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Od stycznia 2014 r. wysokość opłaty za usuwanie odpadów komunalnych w SM (...) uległa obniżeniu dla lokali użytkowych do 1,55 zł /m² pow. lokalu. W związku z tym pismem z dnia 30 grudnia 2013 r. powódka została zawiadomiona przez pozwaną iż od stycznia 2014 r. opłata ta będzie wynosić 535,92 zł brutto (w tym 23 % podatku VAT). Podstawą naliczenia nowej mniejszej opłaty była uchwała Rady Miasta K. nr (...) z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki takiej opłaty.

W dniu 24 października 2013 r. Rada Nadzorcza SM (...) podjęła uchwałę nr 19/10/2013 r. w sprawie uchwalenia zaliczek na opłaty niezależne od Spółdzielni – wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki takiej opłaty. W uchwale tej uchwalono, iż od dnia 1 listopada 2013r. w nieruchomości przy ul. (...) będzie obowiązywać stawka w wysokości 4,35 zł za 1m² powierzchni lokalu za miesiąc.

Powyższa uchwała w dniu 9 stycznia 2014 r. została zaskarżona przez powódkę do Walnego Zgromadzenia Spółdzielni, który to organ uchwałą nr (...) z dnia 25 czerwca 2014 r. utrzymał w mocy zaskarżoną uchwałę Rady Nadzorczej.

Treść w/w uchwały Walnego Zgromadzenia oraz pismo zawierające informacje o podjętej uchwale zostało doręczone powódce w dniu 22 lipca 2014 r. Pismo to datowane na dzień 18 lipca 2014 r. nie zawierało pouczenia dla strony o możliwości zaskarżenia uchwały w terminie 6 tygodni do sądu oraz uzasadnienia. Pouczenie to zostało wysłane powódce dopiero w piśmie z dnia 1 sierpnia 2014 r. i odebrane przez nią w dniu 5 sierpnia 2014 r.

Dowód: - pismo (...) sp. z o.o. w K. z dnia 27.05.2014 r., k. 55; pismo (...) Sp. z o.o. z dnia 18.03.2015 r., k. 96-97; deklaracja DM z dnia 30.04.2013 r., k. 13-17; pismo SM (...) z dnia 13.12.2013 r., k. 11; faktura nr (...) , k. 19; pismo SM (...) z dnia 30.12.2013 r., k. 18; uchwała Rady Nadzorczej SM (...)/ (...) z dnia 24.10.2013 r., k. 88; pismo Urzędu Miasta K. z dnia 9.01.2014 r., k. 25-26; pismo Urzędu Miasta K. z dnia 9 czerwca 2014 r., k. 27; uchwała Walnego Zgromadzenia SM KABEL nr (...) z dnia 25.06.2014 r., k. 89; pismo SM (...) z dnia 18.07.2014 r., k. 28; pismo SM (...) z dnia 1.08.2014 r., k. 29, zeznania świadka W. D., k. 105.

Statut SM (...) w pkt D określa postępowanie wewnątrzspółdzielcze dotyczące sposobu zaskarżania uchwał organów spółdzielni. Zgodnie z § 17 tego statutu od uchwał w sprawach wynikających ze stosunku członkostwa, członek może odwołać się w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym do jednego bezpośrednio wyższego organu. Od uchwały Rady Nadzorczej podjętej w I instancji statut przewidywał odwołanie do Walnego Zgromadzenia w ciągu 30 dni od jej doręczenia z uzasadnieniem, wydanym na wniosek członka, nie później niż na 30 dni przed terminem najbliższego Walnego Zgromadzenia. Uchwała Walnego Zgromadzenia była wówczas w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym ostateczna. Statut przewidywał, że odpis takiej uchwały wraz z jej uzasadnieniem doręcza się odwołującemu w ciągu 14 dni od daty jej podjęcia. Jeżeli odwołanie zostało rozpatrzone odmownie, zawiadomienie powinno zawierać także informację o sposobie i terminie zaskarżenia uchwały do sądu.

Dowód:- statut SM (...) z dnia 30.06.2011 r., k. 72-87

Po 30 kwietnia 2013 r. pozwana Spółdzielnia składała korekty deklaracji DM. Jednakże nie było możliwości składania deklaracji z mocą wsteczną. Korekty mogły być składane wyłącznie na przyszłość. Pierwsza taka korekta złożona przez SM (...) zaczęła obowiązywać 1 grudnia 2013 r.

Dowód:- zeznania świadka W. D., k. 105

- odpis pisma (...) sp. z o.o. k. 96-97

Zarząd (...) reprezentujący pozwaną Gminę w prowadzonej ze stroną pozwaną korespondencji powoływał się na wyliczenia opłat za odbiór odpadów w innych nieruchomościach w których Gmina posiada lokale. Uwzględniając specyfikę działalności realizowanej w lokalu przy ul. (...) uznano że kwota 300 zł (ok. 1,07 zł/m² wynajętej pow.), będzie adekwatną przy uznaniu że jest to opłata za odrębny zestaw pojemników dla lokalu użytkowego. Pozwana z kolei uzyskała z Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w K. w dniu 27 maja 2014 r. pismo z którego wynika, że deklaracja DM wypełniona przez nią została prawidłowo.

Dowód:- pisma z dnia 9.07.2013 r., k. 20, z dnia 8.08.2013 r., k. 21, z dnia 23.09.2013 r., k. 22, zestawienie, k. 23, pismo z dnia 28.11.2013 r., k. 24, pismo z dnia 12.05.2014 r., k. 54, pismo z dnia 27.05.2014 r., k. 55

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym szczególnie z dokumentów, których autentyczność oraz treść nie były kwestionowane przez strony.

Sąd uwzględnił także zeznania świadka W. D. – pracownika Spółdzielni, która wypełniała deklarację DM w dniu 30 kwietnia 2013 r. Zeznania te w ocenie sądu były wiarygodne. Świadek zeznawał o okolicznościach w których brał bezpośrednio udział a jego zeznania nie popadają w sprzeczność z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 42 par. 3 prawa spółdzielczego (tj. Dz. U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848 ze zm. dalej cytowana jako „pr. spółdz.”) uchwała walnego zgromadzenia sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu. Bezsprzeczne było pomiędzy stronami, że strona powodowa jest członkiem pozwanej Spółdzielni. Zatem powódce, zgodnie z art. 42 par. 4 pr. spółdz. przysługuje czynna legitymacja do wytoczenia powództwa.

Odnosząc się do zarzutu strony pozwanej dotyczącego przekroczenia przez powodową Gminę 6 – tygodniowego terminu zawitego do wytoczenia przedmiotowego powództwa ocenić go należy jako chybiony. Zgodnie z art. 42 § 6 pr. spółdz. powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia powinno być wniesione w ciągu sześciu tygodni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, jeżeli zaś powództwo wnosi członek nieobecny na walnym zgromadzeniu na skutek jego wadliwego zwołania – w ciągu sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia. Natomiast art. 42 § 7 pr. spółdz. doprecyzowuje zapisy § 6 w ten sposób, że jeżeli ustawa lub statut wymagają zawiadomienia członka o uchwale, termin sześciotygodniowy wskazany w § 6 biegnie od dnia tego zawiadomienia dokonanego w sposób wskazany w statucie. Z kolei Statut pozwanej Spółdzielni w § 17 pkt 5 stanowił, że uchwała Walnego Zgromadzenia jest w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym ostateczna. Odpis uchwały wraz z jej uzasadnieniem doręcza się odwołującemu w ciągu 14 dni od daty jej podjęcia. Jeżeli odwołanie zostało rozpatrzone odmownie, zawiadomienie powinno zawierać także informację o sposobie i terminie zaskarżenia uchwały do sądu. W odpowiedzi na pozew strona pozwana twierdzi, że powódka już w dniu 22 lipca 2014 r. została prawidłowo powiadomiona o treści uchwały Walnego Zgromadzenia. Z twierdzeniem tym jednak nie można się zgodzić. Co prawda pismo datowane na dzień 18 lipca 2014 r. wpłynęło do Urzędu Miasta K. 22 lipca 2014 r. jednakże nie zawierało ono ani uzasadnienia uchwały a tym bardziej informacji o sposobie i terminie zaskarżenia uchwały do sądu. Gmina M. K. posiada takie same prawa i obowiązki jak każdy inny członek Spółdzielni i tak wobec niej jak i wobec każdego innego członka musi być respektowana zasada równości. Okoliczność, że strona powodowa zatrudnia stale zespół radców prawnych nie zwalnia z obowiązku doręczenia stronie powodowej odpisów uchwał z pouczeniami przewidzianymi prawem i statutem. Informacja o sposobie i terminie zaskarżenia uchwały do sądu została dopiero zamieszczona w piśmie pozwanej z dnia 1 sierpnia 2014 r. doręczonym w dniu 5 sierpnia 2014 r. W konsekwencji należy ocenić, że złożenie pozwu przez powódkę w dniu 19 września 2014 r. nie skutkowało uchybieniem terminu do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały.

Odnosząc się kwestii merytorycznej złożonego pozwu, trzeba wskazać, iż postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Sąd wykazało, że strona pozwana nie dopuściła się nieprawidłowości w ustaleniu stawki a następnie opłaty za odprowadzanie odpadów komunalnych za lokal użytkowy należący do strony powodowej. Kwestie dotyczące składania deklaracji były w 2013 r. regulowane uchwałą nr (...) w sprawie określenia wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2013 r., poz. 2324). Przewidziany tą uchwałą, a mający zastosowanie do strony pozwanej, formularz deklaracji DM o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla właścicieli nieruchomości, które w części stanowią nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, a w części nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne (załącznik nr 4) zawierał rubrykę „D.2 RODZAJ NIERUCHOMOŚCI” określającą wskaźniki objętościowe nagromadzenia odniesione – w wypadku przychodni – do powierzchni lokalu. Uchwała z dnia 13 marca 2013 r. nr (...) w sprawie określenia wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2013 r., poz. 2324) przewidywała w § 3 możliwość składania deklaracji w formie elektronicznej. Z zeznań świadka W. D. wynika, że przy składaniu w formie elektronicznej deklaracji w dniu 30 kwietnia 2013 r. pominięcie rubryki D.2 nie było możliwe, gdyż oprogramowanie nie pozwalało bez jej wypełnienia na wypełnienie kolejnych rubryk. To, że wypełnienie rubryki D.2 miało charakter obligatoryjny wynika nadto z faktu, że uchwała z dnia 13 marca 2013 r. nr (...) w sprawie określenia wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2013 r., poz. 2324) została następnie zmieniona uchwałą z dnia 10 kwietnia 2013 r. nr (...) w sprawie zmiany uchwały Nr (...) Rady Miasta K. z dnia 13 marca 2013r. w sprawie określenia wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2013 r. poz. 3248 – weszła w życie w dniu 5 maja 2013 r. a zatem

już po złożeniu przez stronę pozwaną deklaracji DM), którą wprowadzono nowy wzór formularza DM, w którym w rubryce D.2 zastrzeżono, że wypełnienie tej rubryki nie jest obowiązkowe a wyliczenie zawarte w tabeli ma charakter pomocniczo – informacyjny i nie jest wiążące dla właściciela nieruchomości przy wypełnianiu rubryki E. Zastrzeżenie o powyższej treści nie było w rubryce D.2. formularza DM w jego pierwotnej, obowiązującej w dacie składania przez stronę pozwaną formularza DM, wersji. Uznać zatem należy, że wypełniając w dniu 30 kwietnia 2013 r. formularz DM również w zakresie rubryki D.2 strona pozwana działała w sposób prawidłowy. Nadto jako przekonujące należy ocenić wyjaśnienie strony pozwanej co do wyliczenia opłaty polegające na tym, iż ustaliła nową stawkę opłaty dopiero od 1 listopada 2013 r. i na rok 2014 (co uzasadniało rozłożenie kosztu na 14 miesięcy, tj. 2 miesiące roku 2013 i 12 miesięcy roku 2014) podczas gdy koszt za gospodarowanie odpadami pozwana w zadeklarowanej wcześniej wysokości ponosiła już od dnia 1 lipca 2013 r. czyli od dnia wejścia nowych zasad wywozu i opłat.

Zaskarżonych uchwał organów strony pozwanej przewidujących obowiązek zapłaty przez stronę powodową należności za wywóz śmieci w wysokości wynikającej z wypełnienia rubryki D.2 nie można ocenić jako naruszających prawo czy naruszających godne ochrony interesy strony powodowej. Sąd miał na względzie, że wprawdzie uchwałą nr LXIX/997/13 z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie ustalenia sposobu obliczania opłaty od właścicieli nieruchomości ... (Dz. Urz. Woj. Małop. Z 2013 r. poz. 2322) ustalono, że sposób obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie nieruchomości, które w części stanowią nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, a w części nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne poprzez przyjęcie, iż wysokość opłaty za gospodarowanie tymi odpadami stanowi iloczyn liczby odbiorów w miesiącu odpadów komunalnych z pojemników, które to odpady powstały na danej nieruchomości oraz stawki opłaty za jednokrotny odbiór odpadów komunalnych z pojemnika o określonej pojemności ustalonej w uchwale Rady Miasta K. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki takiej opłaty. Taki sposób obliczania jest niespójny z pierwotną treścią formularza DM uwzględniającą obligatoryjnie wskaźniki przewidziane w rubryce D.2. Wszelako uwzględnić należało, że skutki powyższej niespójności nie mogą obciążać strony pozwanej, która na treść aktów prawa miejscowego – w przeciwieństwie do strony powodowej – wpływu nie miała zaś deklaracje w przedmiocie wysokości opłaty miała obowiązek złożyć zgodnie z art. 6m ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 ze zm.) w sposób określony w przepisach prawa miejscowego. Zarazem z zeznań świadka wynika, że nie istniała możliwość dokonania korekty deklaracji z mocą wsteczną, a z pisma (...) sp. z o.o. z dnia 18 marca 2015 r. (w szczególności akapit ostatni pisma) wynika, iż strona pozwana nie miała możliwości skorygować ustalonej uprzednio wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od 1 lipca 2013 r. Okoliczność, że zastosowanie wskaźników przewidzianych w rubryce D.2. formularza DM w pierwotnej wersji spowodowała zawyżenie wysokości opłaty za odprowadzanie odpadów komunalnych ciężącej na stronie powodowej jako właścicielu lokalu w stosunku do realnego rozmiaru tych odpadów, nie może w tych warunkach być oceniona jako naruszenie godnych ochrony interesów strony powodowej. Nie można również ocenić zaskarżonych uchwał jako mających na celu pokrzywdzenie strony powodowej. Z ustalonego stanu faktycznego nie wynika bowiem aby działania strony pozwanej były nakierowane na nieusprawiedliwione obciążenie strony powodowej zawyżonymi opłatami, lecz były skutkiem zastosowania się przez stronę pozwaną do aktów prawa miejscowego – uchwał podejmowanych przez organy samej strony powodowej. Strona powodowa nie kwestionowała natomiast, że strona pozwana uiściła opłaty za odprowadzenie odpadów w wysokości wynikającej z zaskarżonych uchwał, w szczególności w wysokości wynikającej z zastosowania wskaźników z rubryki D.2. formularza DM w pierwotnej wersji, a zatem nie można uznać aby strona pozwana kosztem strony powodowej wskutek podjęcia zaskarżonych uchwał miała osiągnąć jakiegokolwiek korzyści. Dopiero zaś w takiej sytuacji można by uznać, że podjęcie zaskarżonych uchwał byłoby sprzeczne z dobrymi obyczajami.

W konsekwencji powyższego ocenić należało, że brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonych uchwał. Mając to na uwadze na podstawie wyżej powołanych przepisów orzeczono w pkt I sentencji o oddaleniu powództwa.

O kosztach orzeczono w pkt II sentencji na zasadzie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą rezultatu. Na zasądzoną z tego tytułu kwotę złożyła się kwota 180 zł. opłaty od pozwu (§ 10 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz. U z 2013 r., poz. 490 t.j.) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.